



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9259-01-12 ויסמן נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

1

מספר בקשה: 39

לפני כבוד השופט יעקב שקד

גיא ויסמן
ע"י ב"כ עו"ד נחום הורביץ

מבקש/חייב

נגד

1. הראל פיננסים אחזקות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד א. לשם, רוטקופף ושות'
2. כונס נכסים רשמי תל אביב
3. ארז חבר, עו"ד – נאמן לנכסי החייב

משיבים

2

החלטה

3

4

5 לפני בקשה להרחבת צו הפטר שניתן לחייב (המבקש) ביום 8.3.21, כך שיכלול גם את החוב כלפי
6 המשיבה 3.

7

8

9

רקע וטענות הצדדים

10

11 1. החייב הורשע בעבירות מרמה שונות בקשר למעילה בכספי המשיבה 3 (להלן – **הנושה**) בסך כ
12 – 120,000 מיליון ₪, לא פחות. ביום 15.7.10 נגזר עליו עונש מאסר והוא ריצה עונש מאסר
13 בפועל של כ- 7 שנים (ת"פ (מחוזי ת"א) 40138-07 **מדינת ישראל נ' ויסמן** (15.7.10)). החייב
14 הגיש בקשה לכינוס נכסיו ביום 13.3.12.

15

16 2. במסגרת צו ההפטר שניתן בתיק זה קבע בית המשפט (מותב קודם) שההפטר כפוף לסעיף 69
17 לפקודת פשיטת הרגל (נוסח חדש), תש"ס-1980, ובהתאם חוב הנושה מוחרג מההפטר. החייב
18 לא הגיש ערעור או השיג בדרך אחרת על צו ההפטר.

19

20



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9259-01-12 ויסמן נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

3. מפאת חשיבות העניין, אביא כבר בשלב זה את החלקים הרלוונטיים מתוך ההחלטה בעניין
מתן צו ההפטר שניתנה על ידי כב' השופטת טל לוי-מיכאלי (להלן - **צו ההפטר ו - ההחלטה**
בהתאמה):

"אכן אין חולק כי החלק הארי של חובותיו של החייב נוצרו בחוסר תום לב..... יש להביא
בחשבון כי חוב זה כלפי הנושה העיקרית (הכוונה לנושה - י.ש.) ממילא מוחרג בהתאם
להוראות סעיף 69 לפקודה." (סעיף 7 להחלטה, ע' 20 לפרוטוקול).

ובהמשך -

"לראשונה במסגרת ישיבת היום הצטרפה הנושה העיקרית לאפשרות העקרונית שהחייב
יפטר מחובותיו, כל עוד חובה שלה אינו בר הפטר וכך כדין." (סעיף 11 להחלטה, עמ' 21
לפרוטוקול).

ולסיום -

"הפטר זה כפוף להוראות 69 לפקודה. ההפטר ממילא אינו חל בנסיבות אלו על חברת הראל."
(המשיבה; סעיף 15 להחלטה, ע' 21 לפרוטוקול).

כן יצויין כי על פי הפרוטוקול, החייב נכח בעצמו בדיון, יחד עם בא כוחו.

4. החייב לא הגיש ערעור או השיג בדרך אחרת על צו ההפטר וההחלטה הפכה חלוטה.

5. ביום 14.12.21 פתחה הנושה תיק הוצל"פ 512893-12-21 כנגד החייב (להלן - **תיק ההוצל"פ**).
החייב הגיש בקשה בטענת "פרעת", בהסתמך על הסכם בין החייב והנושה מיום 3.6.12 (נספח
1 לבקשה; להלן - **ההסכם**). טענת החייב נדחתה במסגרת תיק ההוצל"פ ביום 3.5.23, בין היתר
בהסתמך על סעיפי ההחלטה שהובאו לעיל וכן על הפרוטוקולים של הדיונים בהליך הפש"ר,
לרבות הדיון במתן צו ההפטר.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9259-01-12 ויסמן נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

6. ביום 10.9.23 הגיש החייב את הבקשה דנא, בה ביקש לקבוע כי צו ההפטר חל גם על חובו לנושה, בהסתמך על ההסכם. ביום 31.10.23 הגישה הנושה התנגדות לבקשה. החייב הגיש תגובתו, אף שלא קיבל אישור לכך, ביום 1.11.23.

7. החייב ביקש להורות כי צו ההפטר יכלול אף את החוב כלפי הנושה בהסתמך על ההסכם. לטענתו, בעת בדיון בצו ההפטר לא ניתנה כל התייחסות להסכם, הקובע, לדידו, כי חובו כלפי המשיבה לא יוחרג במסגרת הליכי הפש"ר והליך הפש"ר, לרבות צו ההפטר, הביא לידי מיצוי וסיום ההליך והטענות שבין הצדדים. לתמיכה בטענתו, הסתמך החייב על דברי ב"כ הנושה בדיון משנת 2015 (שקדם לדיון בצו ההפטר) וכן על דברים שנאמרו בדיון משנת 2016 (גם הוא קודם לתאריך מתן צו ההפטר).

החייב הסכים כי במסגרת הדיון בצו ההפטר לא ניתנה התייחסות להסכם, אך ניסה להסביר זאת בכך ש"הן ב"כ החייב והן ב"כ הנושה הוחלפו עובר לדיון במתן צו ההפטר...ככל הנראה עניין ההסכם בין הצדדים לא היה בידיעתם באותה עת" (סעיף 9 לבקשה).

לסיום טען כי בעת מסירת הודעה על הבקשה לב"כ הנושה (משרד עו"ד ליפא מאיר – אשר ייצג את המשיבה בהסכם), הודתה, לטענת החייב, ב"כ הנושה כי המשיבה הינה חלק מהנושים בהליך הפש"ר ואינה מוחרגת.

8. הנושה הסתמכה על סעיף 15 לצו ההפטר כפי שהובא לעיל, שהפך לחלוט בהיעדר ערעור מצד החייב. הסעיף קובע מפורשות כי ההפטר לא חל על החוב כלפיה ועל כן, לדידה, דין הבקשה להידחות. הנושה חיזקה טענותיה במספר התייחסויות לדברים שנאמרו בדיון בצו ההפטר.

הנושה אף ציינה כי החייב הגיש ערעור על החלטת דחיית טענת ה"פרעתי" מטעמו במסגרת תיק ההוצל"פ, דבר שהחייב לא הזכיר בבקשתו דנא, על אף שהוגש במקביל לבקשה.

דיון והכרעה

9. כאמור – לא הוגש כל הליך ערעורי על ההחלטה, ומאז חלפו למעלה משנתיים.

הפסיקה הגדירה את עיקרון סופיות הדיון, על מטרותיו ותחומיו :



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9259-01-12 ויסמן נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

"משניתן פסק-דין, הוא מהווה סוף פסוק להתדיינות נוספת בעניין מושא הפסק ... ביסודו של עיקרון זה עומד אינטרס הציבור, וכמותו אינטרס הצדדים להליך, כי יהיה סוף לדיוני משפט וכי ייעשה צדק עם הפרט, שלא יהיה נתון להליכים נוספים בשל אותה עילה או פלוגתא" (ראו בג"ץ 1217/15 מ.ד. יהונתן בניה ופיתוח בע"מ נ' שר הביטחון (23.6.15)).

ועוד –

"עקרון סופיות הדיון משמיענו – כי זכותו של אדם לקבל את יומו בבית המשפט, היא זכות 'בת יום אחד'; לא יומיים, לא שלושה, ודאי לא שבוע. זכות הגישה לערכאות מניחה גם את סמכות בית המשפט לסיים סכסוכים, באופן סופי; איננה קרדום לחפור בו, לחתור נגד עקרונות יסוד משפטיים, של סופיות הדיון ומעשה בית דין" (ראו ע"א 1062/20 מדינת ישראל נ' אברהם סימון (11.11.21)).

וכן –

"ככלל, נושא או שאלה שהוכרעו בפסק דין סופי מקימים מחסום דיוני מלהמשיך וליזום התדיינות נוספות באותו נושא או שאלה... העיקרון לפיו מעשה בית דין חוסם לא רק עילות וטענות שנטענו ונדונו, אלא גם עילות וטענות שניתן היה להעלותן בהתדיינות הקודמת..." (ראו בג"ץ 5193/18 ועד תושבי הכפר אלח'אן אלאחמר נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (5.9.18), פס' 12; ההדגשה אינה במקור; להלן - עניין אלאחמאר)).

10. המקרים המוכרים בפסיקה כמצדיקים חריגה מכלל הסופיות, הן שינוי נסיבות מהותי או גילויין של עובדות חדשות (ראו למשל עניין אלאחמאר, פס' 12).

11. עיון בבקשת החייב (ואף בתשובתו לתגובת הנושה) לא מעלה אפילו ראשית ראיה לשינוי נסיבות מהותי או גילוי עובדות חדשות. נהפוך הוא – החייב נשען בבקשתו על הסכם בינו לנושה שקדם במספר שנים לדיון בצו ההפטר. בפרוטוקול הדיון בצו ההפטר לא מצויה כל התייחסות להסכם הנטען, אך אין בכך כדי לשנות את העובדה כי לא מדובר בשינוי נסיבות או גילוי עובדות חדשות. החייב לא ערער על צו ההפטר – שהחריג את חוב הנושה כלפיו - והוא הפך חלוט.

די בטעם זה, לכשעצמו, כדי לדחות את בקשת החייב.

12. למעלה מן הצורך, ועל מנת להשלים את הדיון, אדון בנקודות הנוספות שהעלה החייב, אף שאין בהן כדי לשנות מהמסקנה לעיל.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9259-01-12 ויסמן נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

13. אמירות הצדדים בפרוטוקולי הדיונים טרם ההפטר : החייב טען בבקשתו ובתגובתו, כי בדיון קודם לדיון בצו ההפטר (מיום 9.6.15), אמרה ב"כ הנושה כי : "בהסכם יש התייחסות מפורשת כי הראל היא חלק מהנושים בתיק ולא ביקשנו להוציא את עצמנו. אולם, בהסכם פורט שאם החייב מסתיר במרמה, אנו נתנגד להפטר."
- בהמשך, טען החייב, כי בדיון כשנה אחר כך (מיום 15.3.16), "חזרה ב"כ הנושה על עמדתה הנ"ל וכבי' השופטת חנה פלינר ציינה בהחלטתה לחיוב את עמדת הנושה..." (סעיף 4 לבקשת החייב).
- בניגוד למובאה מתוך הדיון בשנת 2015, החייב לא ציטט במפורש מתוך הדיון בשנת 2016, ולא בכדי. עיון בפרוטוקול הדיון משנת 2016 לא מראה חזרה על אותה עמדה מטעם הנושה. נהפוך הוא, הדיון התמקד בשאלת תום לב החייב כסוגייה עקרונית המונעת צו הפטר, וכן בחקירות הדרושות לבירור נכסים נוספים השייכים לו. לעניין זה בלבד התייחסה ב"כ הנושה ואמרה : "אין לנו התנגדות להכרזה ולהליך פשיטת הרגל. אני מבקשת שאכן תיבדק סוגיית הדירה" (ע' 9 לפרוטוקול הדיון מיום 15.3.16, שורה 8).
- החייב הוסיף והביא בסעיף 4 לבקשתו ציטוט מתוך דבריה של כבי' השופטת פלינר בהחלטתה, התומך כביכול בטענותיו, ובסעיף 5 טען כי הציטוט מציג שיקולים נוספים המצדיקים הרחבת צו ההפטר.
- עיון בפרוטוקול הדיון מעלה כי לא זו בלבד שהדברים שנאמרו על ידי כבי' השופטת פלינר לא תומכים למעשה בטענתו, אלא אף הוצגו באופן מטעה.
- דברי כבי' השופטת פלינר התייחסו למצב דברים תיאורטי, לו הייתה הנושה מתנגדת לצו ההפטר באופן עקרוני (וכאמור לנושה לא הייתה התנגדות עקרונית), והשיקולים הרלוונטיים (שהובאו בציטוט מדבריה) כוונו למול התנגדות שכזו. לא הייתה בהם שום התייחסות לעניין ההסכם בין החייב והנושה ונפקותו לסוגיית החרגת הנושה מצו ההפטר, למעט אי ההתנגדות העקרונית של הנושה לצו הפטר "אם וככל שיבשילו לכך התנאים" (עמ' 10 לפרוטוקול, שורה 22). אין בדברים אלו כל תמיכה בטענת החייב להודאה בדיון כי אין להחריג את הנושה מצו ההפטר, או כי בית המשפט הכיר בכוונת החרגה שכזו. יצוין כי החייב נכח בדיון, כך שכל שנאמר היה בידיעתו.
14. בדיון בצו ההפטר משנת 2021, החרגת הנושה במפורש על יסוד סעיף 69 לפקודה כבר נדונה כעניין ברור. להלן דברי ב"כ הנושה וב"כ החייב אשר נאמרו ברצף בדיון :



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9259-01-12 ויסמן נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

ב"כ הנושה:

1
2 כפי שצינו בפעם הקודמת ב- 10/6/20 הגשנו תגובה מפורטת. היות והראל נושה בשיעור של כ-
3 93% והחוב אינו בר הפטר, גם התכנית השיקומית לא מתקיים פה. אין טעם להמשיך להחזיק
4 את ההליך בהנשמה מלאכותית וניתן לשקול מתן הפטר על יתר חובותיו שהם ברי הפטר. הראל
5 אח"כ תישאר עם החוב שלה ותנקוט בהליכי גביה נ' החייב או שנגיע להסדר. אין סיבה ואין
6 תכלית קל וחומר שהחייב עדיין ממשיך לקבל דמי אבטלה מהמדינה. אם הוא ימשיך לשלם עוד
7 500 ₪ לעוד שנה זה לא יקדם את ההליך. הגיעה העת לסיים את ההליך כאן לשחרר את הראל
8 כדי שתוכל למצות את כושר הגביה שלה. חברתי העלתה שאלה מבחינתי אין שאלה, עלתה
9 שאלה אם חוב לא בר הפטר הוא בר תביעה, מפנה לתגובה שכתבתי.

ב"כ החייב:

10
11 אנו סבורות שהחייב התנהל בתום לב. החובות האחרים מלבד הראל לא נטען שהם נוצרו
12 בחוסר תום לב. אנו סבורות שאין טעם להמשיך בהליך מבחינת יתר הנושים.
13 לגבי הראל – ככל שהראל ישארו, ההבדל בין להתנהל בימ"ש זה או בהוצאה לפועל זה די דומה.
14 לא תהיה לנו התנגדות אם כן אנו סבורות שיש לקחת בחשבון שאמנם לא ניתן לכפות על הראל
15 הפטר, אך הראל קיבלו כבר כספים. הראל נושה יותר במובן החינוכי. החייב רוצה את עונשו
16 בתקופת המאסר וסיים אותה לפני לא מעט שנים. לא ניתן לכפות על הראל להסכים למתווה
17 כלשהו, בטח לא בסכומים שאנחנו חשבנו עליהם. אני מבקשת מתן הפטר ביחס ליתר הנושים.
18 (עמ' 18 לפרוטוקול מיום 8.3.21, שורות 9-26; ההדגשות אינן במקור).

19 15. מדברים אלו עולה כי ב"כ החייב כלל לא טענה כי יש להחריג את הנושה מצו ההפטר, וממילא
20 לא נדונה שאלה זו. גם עמדת ב"כ הנושה הייתה ברורה, כי הנושה תוחרג מהצו. יהיו המצגים
21 אשר הוצגו בדיונים קודמים אשר יהיו, במועד המכריע – הדיון בצו ההפטר ותנאיו, לא נטען
22 ע"י החייב ולא נתבקש ע"י הנושה לדון בשאלה האם ההסכם מונע החרגה של הנושה, וניתן
23 להסיק מכך כי החייב ויתר על טענותיו בעניין, והוא מושתק מלהעלותן כעת.
24
25 16. החייב ניסה, כאמור, להסביר את אי העלאת ההסכם בדיון על ידי באת כוחו בכך שב"כ הצדדים
26 התחלפו במהלך השנים ולכן ההסכם כנראה לא היה בידיעתם (סעיף 9 לבקשה). טענה זו אינה
27 יכולה להושיע לחייב ואף אינה מתקבלת על הדעת.
28
29



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9259-01-12 ויסמן נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

כפי שהחייב עצמו ציין בסעיף 7 לבקשה "ללא מתן הפטר מחובו של הנושה הראל, אין כל משמעות להליך הפש"ר".

אם נקבל עמדה זו, הייתכן כי חייב במצבו של החייב לא יעדכן את באת כוחו בכל עניין העומד לטובתו בדיון המכריע בצו ההפטר והיקף חלותו? לא יביא לידיעתה את ההסכם, אשר לשיטתו, פוטר אותו מחיובו המשמעותי ביותר? הייתכן, כי אף אם נשמט הדבר משיחותיו עם ב"כ, שהחייב, אשר היה נוכח בדיון בעצמו, לא היה נזעק בעת הדיון, בו נדון ההחרגה כעניין מובן מאליו, ומעלה בזמן אמיתי את ההסכם הפוטר אותו מחיובו?

החייב לא הציג כל מענה לשאלות אלה ולא סיפק כל הסבר אחר או נוסף לשתיקתו.

ודוק: כל טענות החייב בבקשה ובתשובה, לרבות טענותיו העובדתיות (כגון אי ידיעת ב"כ המתחלפים על קיום ההסכם, או "הודאת" ב"כ הנושה בעת ביצוע המסירה ביום 20.9.23 כי הנושה אינה מוחרגת (סעיף 7 לתשובת החייב)), אשר לכשעצמן אינן מספקות, נטענו בעלמא, לא נתמכו בתצהיר או בראיות אחרות. גם מטעם זה, יש לדחות את הבקשה.

17. **ההסכם בין הצדדים:** אף כי המועד לבחינת נפקות ההסכם על שאלת החרגת הנושה עבר זה מכבר ופרשנות ההסכם חורגת מדיון זה, יש לתת את הדעת כי החייב אמנם צירף את ההסכם לבקשתו, אך לא הצביע בבקשתו על סעיפים בו התומכים בטענתו כי הנושה לא תוחרג מצו הפטר עתידי, ולא בכדי.

בחינת ההסכם מעלה כי למעשה אין בו הוראה ברורה ומפורשת כי הנושה לא תוחרג מצו הפטר. לעומת זאת, ראיות באשר לכוונת הצדדים - החרגה מובנת מאליה על ידי ב"כ הנושה ובית המשפט, ושתיקת החייב ביחס לאלו, הוצגו בדיון בצו ההפטר. כל טענה על כוונה לאי החרגה העולה מהפרוטוקול משנת 2015 נדחית משהפרוטוקולים המאוחרים בזמן מעלים כוונה שונה.

18. לסיכום נקודה זו: בניגוד להסכם, צו ההפטר ברור ומפורש וניתן בעת שהחייב וב"כ נכחו. אם טוען החייב כי כוונת אי ההחרגה עולה מתוך ההסכם, היה עליו למצער להעלות את טענותיו ביתר פירוט ולצרף תצהיר ממנו תעלה כוונה כזו. כאמור, החייב לא עשה זאת.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9259-01-12 ויסמן נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

19. סוף דבר – הבקשה להורות על הרחבת צו ההפטר נדחית. החייב ישלם לנושה הוצאות הבקשה
בסך 5,000 ₪.

3
4
5
6
7
8

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ד, 05 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

יעקב שקד, שופט

9
10